

HORIA pe Dealul Furcilor...

Pe Dealul Furcilor e vifor, Doamne,
Premiul vânzării Lui se tot împarte,
Cum stă în lanțuri, încă, să-i condamne,
A câta oară, sufletul la moarte,

Sufletul Lui, durutul din icoană,
De-acolo din *Biserica cu lună*,
Din toată Țara asta transilvană,
Cine morții oare să-l supună?

Scurmă rugina Veacului în bardă,
Călăul doarme, așteptând sentința-
“*Dragostea mea de-a pururi să vă ardă,*
Mi-ați judecat îndeajuns ființa”

Și-așa precum a fost vândut Iisus,
Din Dealul Furcilor și-n toată zarea,
Cea dinspre Răsărit, ori dinspre-Apus,
Vă fie blestemată-n veci vânzarea!...”